

บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาหัวข้อเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ผู้ศึกษาได้รวบรวมแนวคิดทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 2 หัวข้อ ดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับหลัก 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลสูง
- 2.2 การดำเนินการตามหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี เชียงใหม่
- 2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง (The 7 Habits of Highly Effective People) (โควี, 2546)

Stephen R. Covey เสนอหลักการ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง (The 7 Habits of Highly Effective People) ครั้งแรกในปี ค.ศ. 1989 และได้นำเสนอฉบับใหม่ (New Edition ในปี ค.ศ. 2004 โดยมีเนื้อหากล่าวถึงการสร้างคุณลักษณะซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานของความสำเร็จในชีวิต ซึ่งเมื่อนำหลักการเหล่านี้มาปฏิบัติจนกลายเป็นอุปนิสัยพื้นฐานของตนเองแล้ว จะนำไปสู่ความสำเร็จและความสุขที่แท้จริง

พฤติกรรมของคนเกิดจากอุปนิสัยต่าง ๆ ในตัวเรา ความคิดจะส่งผลให้เกิดการปฏิบัติ และเมื่อปฏิบัติเป็นประจำก็จะกลายเป็นอุปนิสัย เมื่อมีอุปนิสัยก็จะกลายเป็นคุณลักษณะ และจะกลายเป็นวิถีชีวิตในที่สุด

อุปนิสัยเป็นองค์ประกอบที่เกิดจากความสัมพันธ์ร่วมระหว่าง ความรู้ ทักษะและความปรารถนา ความรู้คือความเข้าใจว่าต้องการทำอะไรและทำไมต้องทำสิ่งนั้น ทักษะเป็นความรู้ที่ทำให้ทราบว่าต้องทำอย่างไร และความปรารถนาเป็นแรงกระตุ้น มูลเหตุจูงใจ เป็นความคิดที่ว่าต้องการทำ เมื่อผสานทั้งสามอย่างเข้าด้วยกันจะทำให้กลายเป็นอุปนิสัย

ประสิทธิผล คือ กรอบความคิดประสิทธิผล สอดคล้องกับกฎธรรมชาติ โดยจะอยู่ในสมดุลระหว่างผลผลิตที่พึงประสงค์และความสามารถในการผลิต ซึ่งไม่สามารถแยกแยะจงเฉพาะอันใดอันหนึ่งได้ การจะมีประสิทธิผลที่แท้จริงในสาขาใดสาขาหนึ่ง บุคคลนั้นต้องมีความสมดุล

ระหว่างคุณลักษณะและความรู้ความสามารถที่ดี เมื่อรักษาปัจจัยทั้งสองให้สมดุลได้ เขาจะสร้างความน่าไว้วางใจส่วนบุคคลของเขา และความน่าไว้วางใจของเขาต่อบุคคลอื่นได้

Stephen R. Covey กล่าวว่า อุปนิสัย 7 ประการไม่ใช่สูตรสำเร็จที่จะทำโดยแยกออกจากกันได้ แต่การเปลี่ยนกรอบความคิดจะนำไปสู่การเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมไปในทางที่ถูกต้อง การเจริญเติบโตที่สอดคล้องกับกฎธรรมชาติ คือ การใช้หลักการ “จากภายใน-สู่ภายนอก” โดยเริ่มต้นที่ตัวเราเอง เริ่มกันที่กรอบความคิด คุณลักษณะและมูลเหตุจูงใจของเรา อุปนิสัยทั้งเจ็ดนี้จะมีบทบาทเพิ่มขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไปและรวมเข้ากันเป็นหนึ่งเดียว ทำให้อุปนิสัยส่วนตัวของแต่ละคนมีประสิทธิผลและนำเราก้าวไปข้างหน้า จากการที่พึ่งพาคนอื่นไปเป็นพึ่งพาตัวเองและนำไปสู่การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน

ชัยชนะส่วนตัว

เริ่มต้นจากตัวเราก่อน เราปรับปรุงคุณลักษณะ แรงจูงใจ และกรอบความคิดของเรา เราเลือกการตอบสนองตามค่านิยมที่กำหนดจากสิ่งที่อยู่ภายในตัวเรา จากวิสัยทัศน์ส่วนบุคคล (อุปนิสัยที่ 1) การเป็นผู้นำในตนเอง (อุปนิสัยที่ 2) และการบริหารส่วนบุคคล (อุปนิสัยที่ 3) ในการสร้างวินัยให้เกิดขึ้นกับตัวเอง และนอกจากนี้แล้วจะต้องปรับปรุงตนได้อย่างต่อเนื่อง (อุปนิสัยที่ 7) เราจะได้มาซึ่งชัยชนะส่วนตัว และขยับตนเองจากการพึ่งพาผู้อื่นมาพึ่งพาตนเองได้

ชัยชนะในสังคม

เมื่อเรามีความก้าวหน้าในชัยชนะส่วนตัวเราก็มีความพร้อมมากขึ้นที่จะประสบความสำเร็จในการสร้างความสัมพันธ์เพื่อที่จะเป็นผู้ชนะในสังคม โดยแสวงหาผลประโยชน์ร่วมกัน โดยใช้หลักการของภาวะผู้นำระหว่างบุคคล (อุปนิสัยที่ 4) ติดต่อสื่อสารอย่างเข้าอกเข้าใจ (อุปนิสัยที่ 5) และให้คุณค่ากับความต่าง โดยใช้หลักการร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ (อุปนิสัยที่ 6) เมื่อใดก็ตามที่เราขยายความผูกพันที่จะนำเอาอุปนิสัยทั้งหมดไปใช้โดยการปฏิบัติอุปนิสัยที่ 7 คือ ลับเนื้อให้คมอยู่เสมอเราก็สามารถปรับปรุงตนเองได้อย่างต่อเนื่อง ทำให้ทั้งสี่มิติของชีวิตเป็นไปอย่างสมดุล เป็นอุปนิสัยที่ช่วยส่งเสริมและเพิ่มกำลังให้กับอุปนิสัยทั้งหมด

บัญชีออมใจ (Emotional Bank Account) (โควี, 2546)

เปรียบเสมือนจำนวนของความไว้วางใจที่สร้างขึ้น จากสัมพันธภาพต่าง ๆ เป็นความรู้สึกของความปลอดภัยที่ได้ให้ไว้กับผู้อื่น กล่าวได้ว่า การฝากถือเป็นการสร้างและซ่อมแซมความไว้วางใจในสัมพันธภาพ และการถอนถือเป็นการทำลายและลดความไว้วางใจในสัมพันธภาพ การฝากบัญชีออมใจ จะหมายถึง การแสดงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น รักษาสัญญาและให้คุณค่าต่อข้อผูกพัน ไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง ส่วนการถอนบัญชีออมใจ ก็คือการกระทำสิ่งตรงข้ามกับการฝากบัญชีออมใจนั่นเอง

ความสมดุลในการดำเนินชีวิต (Life Balance)

เป็นการรักษาสมดุลในแง่มุมต่าง ๆ ของชีวิตทั้งในด้าน การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม ไม่ทุ่มเทชีวิตในด้านใดด้านหนึ่งจนขาดความสมดุล เช่น ทุ่มเททำงาน จนไม่มีเวลาพักผ่อนร่างกายอ่อนแอจนหมดสภาพ ความสมดุลในชีวิตและความสุขของแต่ละบุคคล ไม่ได้ขึ้นอยู่กับรายได้ที่มากขึ้น ความสำเร็จในชีวิตการทำงานหรือในธุรกิจส่วนตัวเท่านั้น แต่ยังมี สิ่งอื่นที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตของบุคคลขึ้นอยู่กับช่วงชีวิตของแต่ละคน

อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอคทีฟ (Be Proactive) หลักการวิสัยทัศน์ส่วนบุคคล

เป็นอุปนิสัยเบื้องต้นที่สำคัญที่สุดของคนที่จะมีประสิทธิผลในทุกสถานการณ์ กล่าว ว่าหากไม่เป็นผู้กระทำ (Proactive) ก็มักจะเป็นผู้ถูกระกระทำ (Reactive) ผู้ที่เป็นคนเฉื่อย ไม่ยอมคิด ไม่ยอมสร้างอะไร จะถูกสิ่งแวดล้อมมากระทบหรือนำพาบังคับให้ต้องทำอย่างนั้นอย่างนี้ไปตาม สภาพแวดล้อม แบบนั้นเรียกว่าเป็นผู้ถูกระกระทำ แต่ในทางตรงกันข้าม ผู้ที่อยู่ในประเภทที่เป็น ผู้กระทำ จะเป็นผู้เลือกที่จะทำหรือจะไม่ทำอะไร ด้วยเหตุด้วยผลของผู้นั้นเอง คือคิดว่าตนเอง เป็นผู้กำหนดชีวิตของตน ทั้งนี้ด้วยการพิจารณาไว้ก่อน ไม่ใช่ว่าถึงเวลาแล้วค่อยคิดจะทำ เพราะ สุดท้ายแล้วก็จะกลายเป็นผู้ถูกระกระทำและตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมเหมือนเดิม อะไรไม่เคยทำ ต้อง เรียนรู้ ทำให้ได้ ทำให้เกิดความชำนาญ ต้องเป็นผู้คิดแนวรุก คือ ทุกปัญหาแก้ไขได้ อย่าให้สิ่ง ภายนอกตัดสินตนเอง แต่ให้ตนเองเป็นผู้เลือกที่จะทำ รวมถึงควบคุมความรู้สึกรักของตนเองได้

อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ (Begin with the End in Mind) หลักการ ของการเป็นผู้นำในตนเอง

คุณต้องเริ่มต้นด้วยความเข้าใจถึงเป้าหมายชีวิตของคุณเองอย่างชัดเจน คุณต้องรู้ ว่าคุณกำลังไปที่ใด เพื่อที่จะได้เข้าใจว่าคุณอยู่ที่ไหนในขณะนี้ และทุกก้าวที่ก้าวต่อไปจะไปสู่ทิศทาง ที่ถูกต้องเสมอ จิตเปรียบเป็นผู้เดินทางอยู่เหนือมิติแห่งกาลเวลา ทุกอย่างเริ่มต้นที่จิต เจตนาเป็น เครื่องชี้กรรมทุกอย่างเป็นไปตามกรรม และความสำเร็จ เริ่มต้นจากก้าวแรก เริ่มสะสมความสำเร็จ ด้วยระยะเวลาที่ผ่านไปอย่างสม่ำเสมอ การเริ่มต้นที่จุดมุ่งหมายในใจ คือ การสร้างหรือวางแผน การ ออกแบบ และ วางโครงสร้างสำหรับสิ่งที่เราต้องการจะเป็นก่อน โดยคิดหลาย ๆ ทางเลือก และเลือก สิ่งที่ดีที่สุดใจก่อน แล้วค่อยนำความคิดนั้นมาปฏิบัติ ให้เกิดผล ตามความคิดหรือสิ่งที่เราคาดหวังไว้ การฝึกฝน อุปนิสัยที่ 2 นี้ ต้องเริ่มต้นที่ ต้องตั้ง Personal Mission ก่อน แล้ว จาก Personal Mission ค่อย ๆ แดกออกเป็น Activity ย่อย ๆ ในการทำอะไรในแต่ละช่วงของชีวิต และทบทวนสิ่ง ที่เรากระทำว่าสอดคล้องหรือ เป็นไปตาม Mission ที่เราอยากได้หรืออยากเป็นหรือไม่ นิสัยข้อนี้ เป็นการสร้างความปรารถนา และแรงจูงใจให้ทำในสิ่งที่เราควรจะทำ แต่เรามักผลัดวันกับตัวเอง เสมอ

อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน (Put First Things First) หลักการของการบริหาร

ส่วนบุคคล

อุปนิสัยนี้เป็นการฝึก การบริหารเวลา โดยต้องจัดลำดับความสำคัญของงาน โดยจะโยกมาจาก Personal Mission คือทำในสิ่งที่สอดคล้อง Personal Mission ชีวิตที่ประสบความสำเร็จนั้น ต้องเรียงลำดับความสำคัญก่อนหลัง คือ คิดว่าจะทำอะไร ทำอย่างไร เริ่มจากอะไรก่อน โดยตอบรับในสิ่งที่ดีและปฏิเสธในสิ่งที่ไม่ดี ทุกคนมีต้นทุน คือ เวลาที่เท่ากัน 24 ชั่วโมง แต่ต่างกันในการใช้เวลาให้มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต้องให้ความสนใจและทำในเรื่องที่มีความสำคัญก่อน เรื่องเร่งด่วนเสมอ

อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ (Think Win/Win) หลักการของภาวะผู้นำระหว่าง

บุคคล

ชนะ/ชนะ เป็นกรอบแห่งความคิดที่แสวงหาผลประโยชน์ร่วมกันในทุกความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งเป็นข้อตกลงหรือหนทางแก้ปัญหาที่จะได้รับประโยชน์และความพึงพอใจกันทั้งสองฝ่าย มองชีวิตว่าเป็นการร่วมมือกัน ไม่ใช่การแข่งขัน เชื่อว่ามีทุกอย่างเหลือเพื่อสำหรับทุกคน ความสำเร็จของบุคคลหนึ่งไม่ได้กีดกันความสำเร็จของผู้อื่น หลักการชนะ/ชนะเป็นอุปนิสัยของภาวะผู้นำระหว่างบุคคลที่ต้องอาศัยวิสัยทัศน์ การริเริ่มเชิงรุกและความมั่นคง การชี้แนะ ปัญญาและพลังอำนาจที่มาจากภาวะผู้นำส่วนบุคคลที่ยึดหลักการการเป็นจุดศูนย์กลาง และแนวคิดชนะ/ชนะนี้ก่อกำเนิดมาจากคุณลักษณะแห่งบุรณภาพ วุฒิภาวะและกรอบของจิตใจเหลือเพื่อ

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา (Seek First to Understand, Then to be Understood) หลักการติดต่อสื่อสารอย่างเข้าใจ

โดยปกติแล้วคนส่วนใหญ่อยากให้ผู้อื่นมาเข้าใจตนก่อนและรับฟังด้วยเจตนาที่ต้องการออกความคิดเห็นไม่ได้รับฟังเพื่อความเข้าใจจึงถือเป็นการเปลี่ยนกรอบความคิดครั้งใหญ่ ซึ่งการรับฟังผู้อื่นด้วยความเข้าใจ ไม่ได้หมายความว่าถึงแก่การรับฟังด้วยความใส่ใจหรือเห็นใจ แต่เป็นการรับฟังที่มีเจตนาทำความเข้าใจผู้พูด การพาตัวเข้าไปอยู่ในกรอบอ้างอิงของผู้พูดและมองผ่านกรอบนั้นออกมา เพื่อเข้าใจกรอบความคิดในใจของเขาและร่วมรับรู้ความรู้สึกของเขา เมื่อเราเข้าใจผู้อื่นได้อย่างลึกซึ้งกว่าเดิม จะทำให้มองเห็นคุณค่าในตัวเขามากขึ้น ช่วยให้ระดับความสัมพันธ์และความไว้วางใจเพิ่มมากขึ้นและช่วยให้ผู้อื่นพร้อมจะเข้าใจเรา เมื่อเกิดความเข้าใจกันและกันอย่างถ่องแท้ ก็เปรียบเหมือนเปิดประตูสู่ดินแดนความคิดสร้างสรรค์และทางเลือกสายที่สาม ความแตกต่างระหว่างเราไม่ถือเป็นอุปสรรคกีดกันในการสื่อสาร และการร่วมมือกัน

สร้างความเจริญ ก้าวหน้าอีกต่อไป แต่ในทางตรงข้ามความแตกต่างนั้นจะเป็นบันไดก้าวแรกไปสู่การผนึกพลังประสานความต่าง

อุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง (Synergize) หลักการร่วมมืออย่างสร้างสรรค์

ผนึกพลังประสานความต่างเป็นการนำเอาคุณสมบัติเฉพาะของมนุษย์ทั้งสี่ คือ ร่างกาย จิตวิญญาณ สติปัญญา และความรู้สึกที่มีต่อสังคม มารวมกับแรงจูงใจชนะ/ชนะ ทักษะการสื่อสาร การรับฟังอย่างเข้าอกเข้าใจ ผนึกรวมกันพุ่งไปเจาะปัญหาและปลดปล่อยอำนาจสูงสุดที่มีอยู่ มุ่งหน้าไปเพื่อให้เป้าหมายที่อยู่ในใจนั้นบรรลุผล โดยที่แก่นสำคัญของผนึกพลังประสานความต่างคือการมองเห็นค่าความแตกต่าง ทั้งความแตกต่างเชิงความคิด เชิงอารมณ์และเชิงจิต การเห็นคุณค่าความแตกต่างจะบวกเพิ่มความรู้ บวกเพิ่มความเข้าใจ ให้มองเห็นโลกได้กว้างมากขึ้น หากเราใช้เพียงประสบการณ์ของตัวเอง เราจะทำาโดยไม่มามีข้อมูลเพียงพอ ผนึกพลังประสานความต่างถือเป็นหลักการที่ถูกต้องและมีประสิทธิผลในการพึ่งพาซึ่งกันและกัน การทำงานเป็นทีม และพัฒนาเอกภาพและความคิดสร้างสรรค์ร่วมกับผู้อื่น

อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ (Sharpen the Saw) หลักการของการเติมพลังชีวิตของตนเองให้สมดุล

ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอเป็นการกระตุ้นหรือปรับปรุงตนเองตลอดเวลา เพื่อให้จัดการชีวิตได้ดีขึ้นเป็นคนที่พึ่งพาตนเองได้อย่างแท้จริงและพร้อมช่วยเหลือผู้อื่นด้วย โดยการปรับตัวใหม่และสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์ประกอบหลักของชีวิต ไม่ว่าจะเป็นมิติทางกายภาพที่เกี่ยวข้องถึงการดูแลรักษาร่างกาย กินอาหารที่มีประโยชน์ พักผ่อนให้เพียงพอและออกกำลังกายเป็นประจำ มิติแห่งจิตวิญญาณเป็นการผูกมัดให้ปฏิบัติตามระบบค่านิยม ปฏิบัติตามสัญญา ศึกษาและทำสมาธิ มิติแห่งสติปัญญาเป็นการอ่าน วาดภาพในใจ วางแผน เขียนและมิติเชิงสังคม/อารมณ์เป็นการให้บริการร่วมรับรู้ความรู้สึก ผนึกพลังประสานความต่างและความมั่นคงในใจ ซึ่งต้องมีการฝึกฝนมิติทั้งสี่เป็นประจำและต่อเนื่อง

จากหลักการ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงของ Stephen R. Covey ดังที่ได้กล่าวมานั้น นับว่าเป็นหลักการที่มีความเหมาะสมที่จะนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันเพื่อให้มีความสำเร็จในการทำงานหรือการดำเนินชีวิต ซึ่งหลักการนี้เป็นการพัฒนาที่อุปนิสัย ทำให้เกิดความยั่งยืน ไม่ว่าจะเป็อุปนิสัยการชนะใจตนเอง พัฒนาสู่อุปนิสัยเพื่อชนะใจผู้อื่นและอุปนิสัยปรับปรุงตนเองตลอดเวลา ไม่ใช่แค่สร้างบุคลิกภาพที่ฉาบฉวย แต่เป็นการสร้างให้เกิดเป็นนิสัยติดตัว โดยอยู่ในกรอบของความคิดที่มีสติ มีเป้าหมายที่ชัดเจน ซึ่งง่ายต่อการนำไปสู่ความสำเร็จในการทำงาน

หรือการดำเนินชีวิตอย่างยั่งยืนที่ไม่ใช่เพียงแค่ตัวเองเท่านั้น แต่นับเป็นความสำเร็จของส่วนรวมที่ไม่มีใครแพ้ มีแต่ชนะทั้งสองฝ่าย

นอกจากนี้หลักการ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงยังส่งผลดีต่อองค์กรในด้านการสร้างผู้นำองค์กร เนื่องจากหลักการนี้สร้างให้เกิดความไว้วางใจในตัวบุคคล และนำไปสู่ความไว้วางใจต่อกันกับผู้อื่น และเมื่อเรามีความไว้วางใจกันระหว่างบุคคล ก็สามารถมอบหมายอำนาจในการบริหารให้แก่บุคคลหรือกลุ่มคนนั้นได้ และ เมื่อมีการกระจายอำนาจ และทุกคนมีเป้าหมายร่วมกัน ก็จะเกิดผลในการบริหารงานขององค์กรที่มีประสิทธิผล ต่อไป

2.2 การดำเนินการตามหลักสูตร ของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี เชียงใหม่

สถาบันการศึกษาในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ได้ทำหน้าที่ในการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านสุขภาพมานานกว่า 50 ปี หลักสูตรที่สถาบันการศึกษาในสังกัดที่ใช้อยู่ได้มีการพัฒนาปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพของสังคมไทยมาโดยตลอด สำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตเน้นชุมชนปี พ.ศ. 2528 ได้มีการพัฒนาปรับปรุงเป็นหลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตของกระทรวงสาธารณสุขที่ใช้ในปัจจุบัน ซึ่งได้เริ่มใช้มาตั้งแต่ พ.ศ. 2537 มีผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรนี้ตั้งแต่ พ.ศ.2541 ครบวาระจะต้องปรับปรุงหลักสูตร ประกอบกับหลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรที่เน้นเนื้อหาวิชาและยังมีความซ้ำซ้อนไม่เชื่อมโยงในส่วนที่สำคัญ และในขณะนี้ระบบบริการสุขภาพได้มีการปฏิรูป การบริการด้านสุขภาพ เน้นการดูแลในระดับปฐมภูมิ เพื่อให้ประชาชนดูแลสุขภาพตนเอง และครอบครัวได้เป็นผลให้บทบาทของพยาบาลเปลี่ยนจากการตั้งรับในสถานบริการสุขภาพมาเป็นการให้บริการสุขภาพเชิงรุก และใช้สถานบริการสุขภาพใกล้ตัวใกล้ใจ ประกอบกับ พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 กำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ต่างๆ ได้

สถาบันพระบรมราชชนกจึงเห็นความจำเป็นที่ต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรที่ใช้อยู่ให้เป็นหลักสูตรแบบบูรณาการ ให้มีความสมดุลของเนื้อหาสาระทั้งด้านการดูแลปฐมภูมิ ทดียงภูมิ และตติยภูมิ เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของระบบสุขภาพและสังคมไทยในปัจจุบัน

พันธกิจ (Mission)

พันธกิจเป็นกรอบในการดำเนินงานตามภารกิจขององค์กร และภารกิจการพัฒนาไปสู่วิสัยทัศน์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี เชียงใหม่ ได้กำหนด 5 พันธกิจ ดังนี้

1. ผลิตบัณฑิตพยาบาล
2. พัฒนानุเคราะห์ด้านสุขภาพ
3. วิจัย และพัฒนาองค์ความรู้
4. บริการวิชาการแก่สังคม
5. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

โดยมีกรอบการดำเนินงานแต่ละพันธกิจ ดังนี้

1. ผลิตบัณฑิตพยาบาล

การผลิตบัณฑิตพยาบาล เป็นพันธกิจหลักในการดำเนินงาน ของวิทยาลัยฯ ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาทางการพยาบาลและสาธารณสุข สังกัดกระทรวงสาธารณสุข เพื่อรองรับระบบสุขภาพของประเทศ โดยในการผลิตนั้นจะเป็นการสร้างบัณฑิตทางการพยาบาลในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต เพื่อให้เป็นบุคลากรด้านสุขภาพที่มีคุณภาพตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนและประเทศชาติ และการจัดการศึกษาได้ร่วมมือกับสถาบันพระบรมราชชนก ในการคัดเลือกบุคคลจากชุมชน ในเขตที่รับผิดชอบ และความร่วมมือจากชุมชน ในการมีส่วนร่วมในการจัดสรรทรัพยากรเพื่อการจัดการศึกษา และการพัฒนาระบบการจัดการศึกษาที่เน้นการเรียนการสอนที่ใช้ชุมชนเป็นฐานการเรียนรู้ ส่งเสริม พัฒนา ให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ เพื่อเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ และมีความพร้อมด้วยความรู้ และปัญญาทางสุขภาพกลับไปรับใช้ชุมชน

2. พัฒนानุเคราะห์ด้านสุขภาพ

การพัฒนานุเคราะห์ซึ่งเป็นกำลังคนด้านสุขภาพเพื่อรองรับระบบสุขภาพของประเทศ ถือเป็นภารกิจที่มีความสำคัญยิ่งในฐานะของการเป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาทางด้านสุขภาพ โดยเป็นการพัฒนานุเคราะห์ทั้งด้านการพยาบาล ด้านการสาธารณสุข และด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบสุขภาพของประเทศ ที่มุ่งเน้นในด้านการจัดการศึกษาในหลักสูตร หรือโครงการระยะสั้น เพื่อพัฒนาขีดความสามารถ ศักยภาพของบุคลากรระดับผู้บริหาร ระดับปฏิบัติการ ตลอดจนบุคลากรที่เกี่ยวข้องในงานการสาธารณสุข ให้เพิ่มพูนทักษะ ความรู้ ความสามารถ รวมทั้งการเป็นผู้นำทางด้านสุขภาพ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม เทคโนโลยี

และวิชาการ ซึ่งสามารถนำไปพัฒนา การให้บริการด้านสุขภาพของท้องถิ่นและระบบสุขภาพของ ประเทศต่อไป

3. วิจัย และพัฒนาองค์ความรู้

การสร้างองค์ความรู้ในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษามีความสำคัญต่อการผลิต และ พัฒนาบุคลากรทางการแพทย์และการสาธารณสุข รวมทั้งเป็นการพัฒนาศาสตร์ด้านการดูแล สุขภาพประชาชน ซึ่งองค์ความรู้ที่ได้มาจากการศึกษา วิจัยและพัฒนา สร้างนวัตกรรมทางการ จัดการศึกษา และการบริการสุขภาพที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบสุขภาพของท้องถิ่น และ ประเทศชาติ รวมทั้งการพัฒนาขีดความสามารถของสถาบันการศึกษาให้มีความพร้อม และมี ศักยภาพสูงในการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและนวัตกรรมที่สามารถสร้างผลงานวิชาการที่โดดเด่น ในระดับประเทศ และสากล ซึ่งสามารถพัฒนาเป็นคลังความรู้ด้านการดูแลสุขภาพและ ศูนย์กลางแห่งความเป็นเลิศด้านวิชาการที่ประชาชนหรือหน่วยงานอื่นสามารถพึ่งพา นำไปใช้ ประโยชน์ได้

4. บริการวิชาการแก่สังคม

การบริการวิชาการด้านสุขภาพของสถาบัน เป็นภารกิจที่สำคัญอีกประการหนึ่ง เพื่อนำพาประชาชนสู่สังคมอุดมปัญญาสุขภาวะ โดยเน้นที่การนำส่งความรู้ และปัญญาทางสุขภาพ สู่องค์กรสุขภาพของท้องถิ่น และสู่ชุมชน เพื่อเป็นกลไกที่สำคัญในการร่วมสร้างและพัฒนาท้องถิ่น ให้อยู่ดีมีสุข มีภูมิคุ้มกันทางสุขภาพที่มีความพอเพียง และยั่งยืน ทั้งนี้โดยบูรณาการองค์ความรู้จาก การศึกษาวิจัย หลักฐานเชิงประจักษ์ และการจัดการเรียนการสอน เพื่อใช้ในการบริการวิชาการที่ เป็นประโยชน์กับสุขภาพประชาชน โดยความร่วมมือของชุมชน องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งมุ่งเน้นการสร้างชุมชนต้นแบบ และขยายเครือข่ายความร่วมมือสู่ทุกภาคส่วนในการพัฒนา ระบบสุขภาพของประเทศ

5. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

การพัฒนาระบบการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และมีความเป็นสากล ถือได้ว่าเป็นภารกิจที่มีความสำคัญยิ่งต่อการรองรับการผลิตและพัฒนาบัณฑิตและบุคลากรทาง สุขภาพ ทั้งนี้ต้องอาศัยการพัฒนาด้านจิตวิญญาณความเป็นชาติและเผ่าพันธุ์ เห็นความสำคัญของการอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรม ในฐานะเยาวชนที่มีคุณภาพ และเป็นอนาคตของชาติ โดยหล่อ หลอมผู้เรียนตลอดจนบุคลากรในองค์กร ให้มีความรักและหวงแหนแผ่นดิน มีส่วนร่วมในการ อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่ดีงามของท้องถิ่น และธำรงรักษาสืบทอดรุ่นต่อรุ่น ผู้เรียนได้รับการพัฒนา ให้เป็นผู้นำทางสุขภาพ และการเป็นผู้นำจิตวิญญาณ ความเป็นคนไทย เพื่อสานสัมพันธ์ที่ดีงาม

ความร่วมมือกับชุมชน ท้องถิ่น องค์กรในจังหวัดและประเทศ ตลอดจนการเปิดโอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับต่างประเทศด้วย

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กำหนดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมอัตลักษณ์และปัญญาในวิชาชีพและการให้บริการที่เน้นชุมชน ดังนี้

1. ส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาด้านคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ โดยการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษา

วัตถุประสงค์ของ โครงการ

1. เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาให้นักศึกษาเป็นผู้พัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ และแสดงคุณลักษณะส่วนบุคคลที่จำเป็นสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพ
2. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาสมรรถนะที่เหมาะสมในแต่ละชั้นปีสอดคล้องอัตลักษณ์นักศึกษา วิชาการดี มีจิตอาสา มารยาทงาม
3. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นผู้คิดเป็น ทำเป็น มีทักษะการแก้ปัญหา
4. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้แสดงศักยภาพในชมรม ตามความถนัดของตนเองในทางที่เหมาะสม และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม
5. เพื่อให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ประยุกต์ความรู้ที่ได้รับจากการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อ
6. เพื่อสร้างสัมพันธภาพ ความสามัคคี ระหว่างนักศึกษา อาจารย์ และบุคลากรในการทำกิจกรรมร่วมกันและเป็นประโยชน์ต่อสังคม
7. เพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีอัตลักษณ์บัณฑิต สบข. “การบริการด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์”
8. เพื่อเสริมสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างบุคลากร นักศึกษาในวิทยาลัยให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ภายใต้ระบบครอบครัวเสมือน

กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ

1. โครงการส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และเก่ง ดี มีสุข (EQ DAY)
2. โครงการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษาด้วยกระบวนการเรียนรู้จิตบริการด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ภายใต้ระบบครอบครัวเสมือน
3. โครงการการพัฒนาอัตลักษณ์นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 2 โดยใช้จิตปัญญา

4. โครงการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาบำเพ็ญประโยชน์ “สืบสานตามรอยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณมุนีราชกุมาร”
5. โครงการส่งเสริมเครือข่ายนักศึกษาพยาบาลสมทบ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 4 สถาบัน กิจกรรมหมวกขาวสัมพันธ์
6. โครงการเตรียมความพร้อมสู่เส้นทางสีขาวปฐมนิเทศน์นักศึกษาใหม่
7. โครงการส่งเสริมสุขภาพ นันทนาการ ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม น้ำใจนักกีฬา กิจกรรมกีฬา
8. ส่งเสริมอัตลักษณ์นักศึกษาเครือข่ายสถาบันพระบรมราชชนกเหนือ 8 สถาบัน

2. การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่น่าสอดคล้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรม
2. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นไปปฏิบัติการพยาบาลได้อย่างเหมาะสม
3. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้แสดงศักยภาพ เผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน
4. เพื่อสร้างมาตรฐานด้านศิลปะและวัฒนธรรม โดยมีผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิระดับชุมชน ระดับชาติเป็นที่ปรึกษา เช่น ในด้านการเล่นดนตรีพื้นเมือง การร้องเพลงพื้นเมือง ดนตรีไทย การฟ้อนรำพื้นเมือง การแสดงสืบสานศิลปะนาฏศิลป์ล้านนา
5. เพื่อบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษาและนำผลประเมินไปพัฒนาระบบการบูรณาการฯ โดยใช้หลักการ PDCA
6. เพื่อให้ให้นักศึกษานำความรู้ศิลปะและวัฒนธรรมล้านนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและวิชาชีพ
7. เพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพ ความสามัคคี ด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับประชาชนในชุมชน นักศึกษา อาจารย์ในการทำกิจกรรมทำนุศิลปะและวัฒนธรรมร่วมกัน
8. เพื่อพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม เกี่ยวข้องกับความสุนทรียภาพ

ในบริบทของศิลปะและวัฒนธรรม

กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ

1. โครงการการประกวดแผนไทยแก่ผู้สูงวัยด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์
2. โครงการส่งเสริม แลกเปลี่ยน วัฒนธรรมล้านนา

3. โครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมประเพณีล้านนาระหว่างนักศึกษาพยาบาล (BCNC) กับนักศึกษาพยาบาล MESSIAN (MC) สหรัฐอเมริกา
4. โครงการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีไทยสืบสานประเพณีปีใหม่เมือง
5. โครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม บายศรีสู่ขวัญ รับประทานอาหาร บูรณาการรายวิชา อารยธรรมกับปัญญาภูมิท้องถิ่น
6. โครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สืบสานพยาบาลมอเบบหมวก มอเบบตะเกี้ยว ฟลอรินซ์ บูรณาการกับรายวิชาแนวโน้มและพัฒนาวิชาชีพการพยาบาล
7. โครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณีไทยและคุณธรรม จริยธรรม พิธีไหว้ครู/มอบทุนการศึกษา บูรณาการกับรายวิชาบริหารการพยาบาล
8. โครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประเพณีไทย งานแห่เทียนเข้าพรรษา บูรณาการกับรายวิชาพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาทางจิต (นักศึกษาชั้นปีที่ 3)

2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ธัตถ์ธนนันท์ เกียรติไชยากร (2553) ได้ศึกษาเรื่อง “การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง 7 ประการตามหลักการของ Stephen R. Covey ของนักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบและหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัย กับคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้ทฤษฎีเกี่ยวข้องกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งของ Stephen R. Covey กับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 4 ถึงชั้นปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2553 จำนวน 241 คน และทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม และแบบประเมินตนเองซึ่งนำมาจากแบบประเมินตนเอง 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งของ Covey เพื่อนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว และการวิเคราะห์กลุ่มพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยที่ 1 ถึง 7 อยู่ในระดับค่อนข้างมาก มีอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนในระดับค่อนข้างมาก และอุปนิสัยส่วนมากมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

พนิดา ปงปัญญาขึ้น (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลสูงยิ่ง 7 ประการ ตามหลักการของ Stephen R. Covey ของนักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 294 ราย ซึ่งใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา โดยการกระจายตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละชั้นปี สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นมาก่อน อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คมอยู่เสมอ กลุ่มชัยชนะส่วนตัว (อุปนิสัยที่ 1-3 และ 7) และกลุ่มชัยชนะในสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก สำหรับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความแตกต่าง โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

รศกร ตั้งไพบูรณ์ทรัพย์ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง 7 ประการ ตามหลักการของ Stephen R. Covey เพื่อเปรียบเทียบและหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัย กับคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้แบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 265 คน ซึ่งเลือกตัวอย่างด้วยวิธีโควตาตามสัดส่วนจำนวนนักศึกษาในแต่ละชั้นปี สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก และระดับค่อนข้างมากเท่ากัน และมีอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย นอกจากนี้พบว่า อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัวและภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำกับเกรดเฉลี่ยสะสม ส่วนอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัวมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยชัยชนะในสังคมในระดับต่ำเช่นกัน และยังพบว่าอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัวมีความสัมพันธ์กับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งในระดับปานกลาง ส่วนอุปนิสัยชัยชนะในสังคมมีความสัมพันธ์กับภาพรวม 7

อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งในระดับสูงมาก และอุปนิสัยส่วนมากมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

จากงานวิจัยข้างต้นนี้ ทางผู้ศึกษาได้สังเกตเห็นว่าข้อมูลต่าง ๆ จากงานวิจัยฉบับนี้อาจเป็นประโยชน์ในการศึกษาอุปนิสัยของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้หลักการ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิภาพสูง การศึกษาของ ธัตถ์ชนนัญ เกียรติไชยากร พนิดา ปงปัญญาฮีน และรสรกร ตั้งไพบูรณ์ทรัพย์ ที่ได้ทำการศึกษา นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก นักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์ และนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีความเกี่ยวข้องกับการศึกษาในเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิภาพสูงในครั้งนี้คือ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับอุปนิสัย 7 ประการพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิภาพสูง แต่ข้อค้นพบดังกล่าวของทั้งสามคน ยังไม่เพียงพอต่อการตอบคำถามเพื่อการวิจัย เนื่องจากการศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก นักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์ และนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ต้องการศึกษากับกลุ่มประชากรนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดเชียงใหม่ การศึกษาของ ธัตถ์ชนนัญ เกียรติไชยากร พนิดา ปงปัญญาฮีน และรสรกร ตั้งไพบูรณ์ทรัพย์ จึงไม่สามารถอธิบายได้ แต่ทั้งนี้ผู้ศึกษาจะนำผลการศึกษาที่ได้จากทั้งสามท่านมาเป็นแนวทางในการศึกษา นำผลการศึกษามาเปรียบเทียบให้ทราบความแตกต่างได้เป็นอย่างดี และสามารถนำผลการศึกษาดังกล่าวมาใช้ประโยชน์ เพื่อยกระดับในการพัฒนาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดเชียงใหม่ต่อไป